

ΠΟΥΕΤΝΙΣΤΕ

ΠΟΥΕΤΝΙΣΤΕ

OBSAH

1. ARITMETIKA	17
2. TABULKY	23
3. LATINKA VERSUS STARÉ ZNAKY	27
4. SYSTÉM	33
5. ZÁPIS ČÍSEL	39
6. ZÁPIS ČÍSEL OD 11 DO 19 ČÍSLICEMI	47
7. OBRAZY BUKEV	51
A – Počátek	54
B – By, byč, bytí, byjó (je)	60
V – Voda, větve	64
G – Hlahol, hrant, hlas	68
D – Drumos (les)	72
E – Iesť, iela, iev	78
Ž – Život	82
DZ – Dzělo	86
Z – Země	92

I – Iže	96
W – Vita	98
ĭ – ĭ	– Ižeji – Init’ 102
GH – Gjerv	106
K – Kurok, kako	110
L – Ljudino	114
M – Maljáz, myslit’	118
N – Nášč, noha	124
KS – Ksí	130
O – Scelení, ohraničení, plot	134
P – Pokoj, klid	136
Č – Čřevo	140
R – Rieka, rieči	148
S – Slovo	152
T – Tvrdě	156
U – Uk	160
W – Vrata, vroto	164
CH – Chjer, charúz	168
PS – Psí	172
OT – Ot	176
ŠČ – Štít, ščit, štěp, šcep	180
C – Ci, cy	182

**8. OBRAZY BUKEV ZKRÁCENĚ
PRO POČÍTÁNÍ 187**

A	- Počátek	188
B	- By, byč, bytí, byjó (je)	188
V	- Voda, větve	188
G	- Hlahol, hrant, hlas	189
D	- Drumos (les)	189
E	- Iest', iela, iev	190
Ž	- Život	190
DZ	- Dzělo	191
Z	- Země	191
I	- Iže	192
W	- Vita	192
í - ě	- Ižeji - Init'	192
GH	- Gjerv	193
K	- Kurok, kako	193
L	- Ljudino	193
M	- Maljáz, myslit'	194
N	- Nášč, noha	194
KS	- Ksí	194
O	- Ucelení, ohraničení, plot	195
P	- Pokoj, klid	195
Č	- Čřevo	196

R	- Rieka, rieči	197
S	- Slovo	198
T	- Tvrdě	198
U	- Uk	198
W	- Vrata, vroto	199
CH	- Chjer, charúz	199
PS	- Psí	199
OT	- Ot	200
ŠČ	- Štít, ščit, štěp, ščep	200
C	- Ci, cy	201

**9. PRVNÍ ČTENÍ ČÍSEL PODLE
TABULKY HLAHOLICE - ZÁKLADY 203**

**10. SLOVA A JEJICH MATEMATICKÉ
VYJÁDRĚNÍ PODLE TABULKY
HLAHOLICE - ZÁKLADY 211**

**11. PRVNÍ POČÍTÁNÍ - SČÍTÁNÍ DO
DESETI PODLE TABULKY HLAHOLICE
- ZÁKLADY 217**

**12. PRVNÍ POČÍTÁNÍ – SČÍTÁNÍ DO
DESETI PODLE TABULKY HLAHOLICE
– POKRAČOVÁNÍ** 227

**13. PRVNÍ POČÍTÁNÍ – ODEČÍTÁNÍ DO
DESETI PODLE TABULKY HLAHOLICE** 241

**14. PŘÍKLAD POČÍTÁNÍ S VĚTŠÍMI
ČÍSLY PODLE TABULKY HLAHOLICE** 249

Dvouciferná čísla 250
Víceciferná čísla 261
Násobení 263
Dělení 265

**15. ČTENÍ TABULKY ČÍSEL PODLE
HLAHOLICE** 271

**16. CO NÁM ŘÍKAJÍ STARÉ
NÁHROBKY – TROCHU BĀDÁNÍ
ČLOVĚKA POHÁNÍ** 279

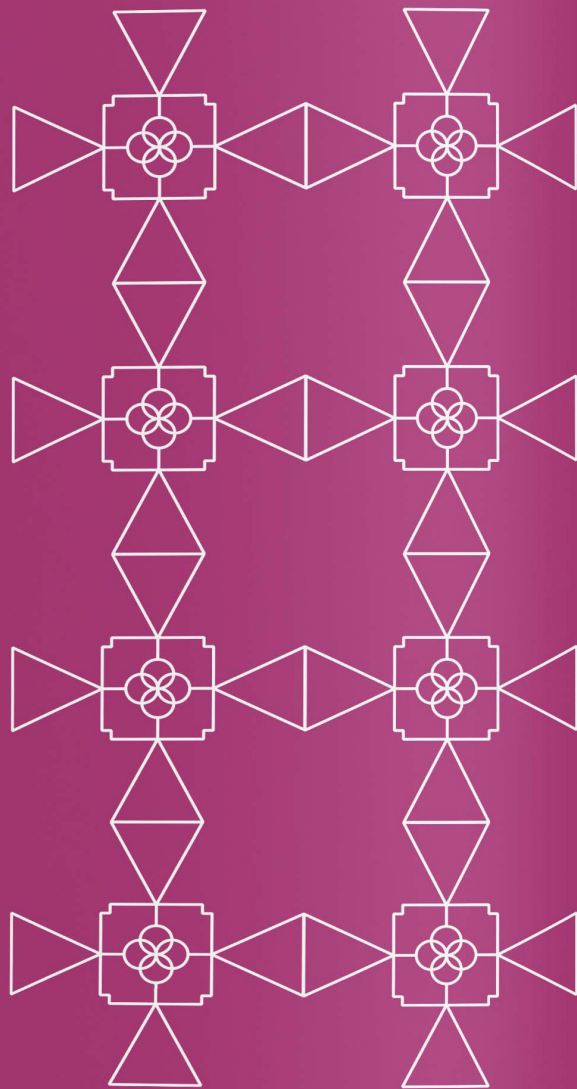
**17. CO KDYŽ JE VŠE TROCHU JINAK
– SCI-FI? ZAMYŠLENÍ** 285

18. SLOVO ZÁVĚREM 305

Vysvětlivky – abecední seznam 310

Zkratky 313

Použitá literatura a zdroje 316

2.
KAPITOLA
TABULKY

Známymnějsouzatímdvětabulky, dvasystémy. A to hlaholice a cyrilice. Liší se nikoli počtem – obě mají 3 × 9 znaků – ale liší se bukvami a jejich číselným označením. Pro porovnání vkládám obě. Informace jsem v tomto případě čerpala ze Slovníku jazyka staroslověnského. V systému bukvice, který jsem předávala, je použitý systém cyrilice.

БУКВИЦА CYRILICE

počátek děje	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	А	В	Г	Д	Е	Ѕ	З	И	Ѡ
vliv děje	10	20	30	40	50	60	70	80	90
	І	К	Л	М	Н	Ѣ	О	П	У
výsledek děje	100	200	300	400	500	600	700	800	900
	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ѡ	Ѣ	Ц
	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	АІ	ВІ	ГІ	ДІ	ЕІ	ЅІ	ЗІ	ИІ	ѠІ

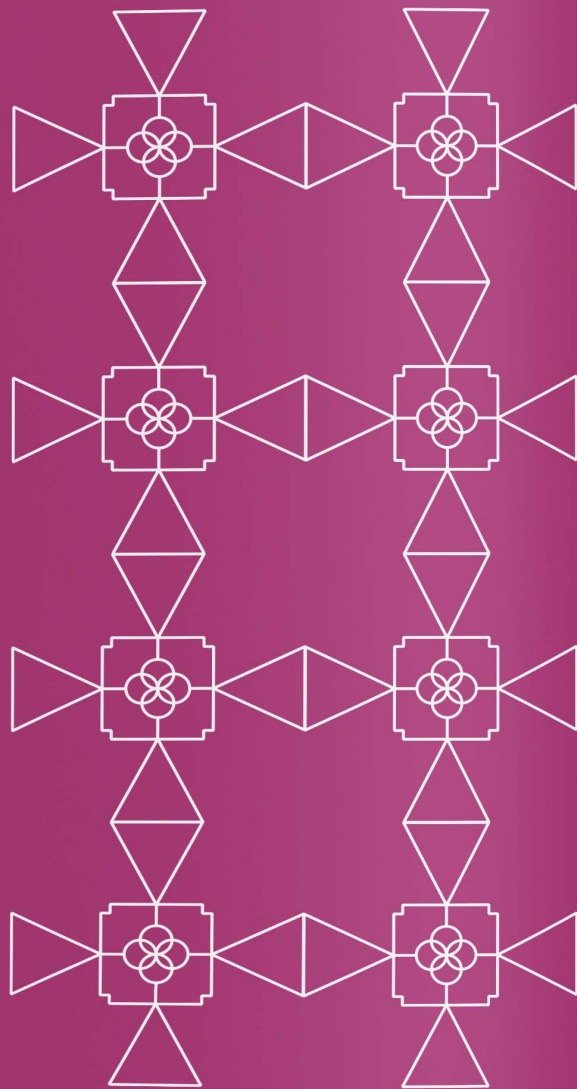
V kroužku jsou bukvy, které jsou jen v systému cyrilice.

БУКВИЦА HLAHOLICE

počátek děje	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	Ѕ	З
vliv děje	10	20	30	40	50	60	70	80	90
	І	И	Ѣ	К	Л	М	Н	О	П
výsledek děje	100	200	300	400	500	600	700	800	900
	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ѡ	Ѣ	Ц
	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	АІ	БІ	ВІ	ГІ	ДІ	ЕІ	ЖІ	ЅІ	ЗІ

V kroužku jsou bukvy, které jsou jen v systému hlaholice.

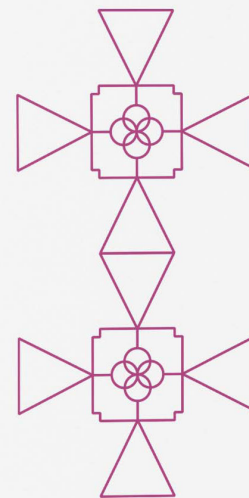

7.
KAPITOLA
OBRAZY BUKEV

Než počnu výklad bukev, zmíním důležitou věc. A to, že každý název něco znamená, že je to buď slovo, jež známe a nese svůj význam dodnes, nebo je to zkomolenina původního slova, či je to potomek slova, které vzniklo různými přesmyčkami, záměnou obdobně znějících hlásek a zjednodušením, tj. vynecháním hlásek. Abychom dávnému obrazu porozuměli, měli bychom se vrátit k dávným slovům, která jej představují.

U bukev tímto výkladem rozšiřuji výklady předané v předchozích knihách. Je to sestup nejen do nitra vlastního, ale i do nitra obrazu a asociací, které probouzí. Právě tyto asociace mohou být u různých lidí různé, neb máme v sobě zapsány jiné zkušenosti, jiné prožitky a díváme se na obraz bukvě z jiného úhlu pohledu. Popustíte uzdu svému vnímání a ponoříte se spolu se mnou nejprve do hlubší vrstvy pohledů na bukvě a následně do jejich čítání – tedy počítání?

V

V - c. 2 - h. 3
Vědění - Voda - Vítvě

Obraz bučky **V - B** - je jistě záměnou, neb původní V se psalo jako dvojité **W** a znamenalo vodu, vodní vlny , protože voda nese informaci, tudíž vědění. Voda ví. Ví proto, že má paměť.

V mělo ještě jednu podobu, a to vitvě neboli větvě. Možná, že od starého slova vetla - vrba. Odpovídalo jednoduchému **V**, dnes přešlo jako

F 1 V F

Vitvě - vit - vítat toho, kdo přichází, nebo větít - mluvit, což souvisí s větvemi vrby = vetly, k níž se chodilo svěřovat a jež vítala přicházející. Každá větev je jinak rostlá a směřuje jinam, byť se odděluje z jednoho společného kmene. Je to jako životní cesty lidí, které se linou ze stejného základu, ale směřují rozdílně.

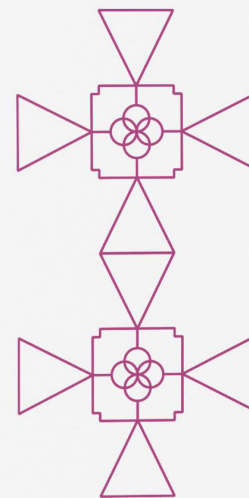
Prastarý základ slova ve tvaru **VOID** souvisí s dalším starým tvarem **VEID**, a to ve smyslu: vím, co vidím. Void = vědění, veid = vidění.

To, co vím, je stav vnitřního vědění spojeného s viděním. Vědění souvisí se slovem vědomí a dalšími slovy jako věsi (zpráva), zvěst i zvěd.

Vím, tedy jsem.

Prastarý základ BY jako růst a byč, moderně jsoucno, se doplňuje s WI jako vědění a Vi jako život.

Hlášky **V** a **B** jsou propojené a souvisí spolu, proto proběhlo tolik záměn a mohlo proběhnout, neboť jejich blízkost záměnu umožnila.

З Z

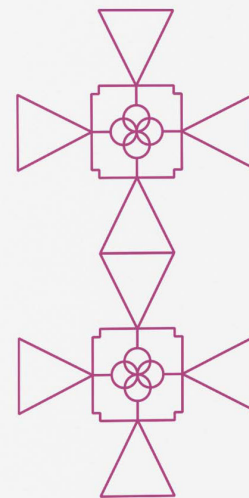
Z - c. 7 - h. 9
Země

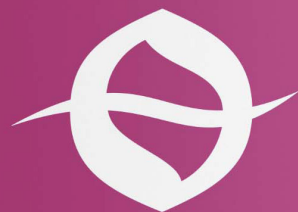
Základem slova je zem = **ЗЕМ**, k níž jsou přidány různé koncovky jako: **ЗЕМ-ЬЯ** = zeměja, **ЗЕМ-ЛЯ** = zemlja, **ЗЕМ-И** = zemi, **ЗЕМ-ЬБ** = zemoja, **ЗЕМ-ИЖ** = zemot, **ЗЕМ-Ь** = zem-ě - měkčené m, **ЗЕМ-ЛЬ** = zeml' - měkčené l apod. Každá koncovka významově a obrazně posouvá smysl a dosah základu slova: zem jako půda, zem jako svět, zem jako dno, podlaha pod našima nohama, zem jako krajina, kraj, okrsek, vlast, země jako hmota, materie, země jako živel atd. Dnes máme buď různá slova, nebo jedno souhrnné - země; dříve byl základ stejný a koncovka měnila jeho význam, byla to upřesňující část slova.

Tvar **Z** a **З** je rozdílný, záleží tedy i na počátečním tvaru bukvý, jaký význam **ZEM** - **ЗЕМ** nese. První podoba **Z** je o 90° otočené **N**, **N** jako **NIĚWO** = nebe, strop, sloup podpírající strop (viz **N**) se posunulo z něčeho, co bylo v poloze vertikální, do polohy horizontální. Sloup se položil, strop spadl. **Z** je tedy obrazně přenesení nebe na zemi. Značí též

vrstvy – vývoj psaní ~~𐌿~~ 𐌿. Dříve se psala ještě s vlnou uprostřed 𐌿, což lépe značí vrstvy země a to, že vše je ve stálém pohybu. Druhá podoba 3 – 3 je podoba otevřené osmičky, otevřených dvou kružnic, spíše kruhů, kdy se z vyšší roviny horního naplňuje dolní a ještě nižší skrz zalomení směrem dolů. Toto zalomení v dnešní azbuce už u 3 chybí. Dalo by se říci, že v obou tvarech se na zemi projevuje horní svět, i když v každém jinak.

Čteme-li odzadu, dostaneme slovo MEZ. Mez je hranice, tedy zábralo, které je mezi (3EM-И = zemi – mezi). Mezi čím? Mezi jednotlivými Zeměmi (kterých by podle jakutských mýtů mělo být osm), mezi paralelními světy, mezi časovými liniemi, mezi člověkem a poznáním, mezi poli....? Každá mez něco vymezuje i omezuje, zavírá, ohraničuje i hraničí, ohrazuje i vyhrazuje, rozděluje i odděluje, určuje, definuje, limituje, označuje a vyznačuje, chrání, zaštiťuje. Co dělá ta zemská? Co je za ní?

⊖ – c. 9 (v̇ = w – měkké w)
Vita

Vita (fita až později) je staré slovo označující život, žití, živost, živo, živobytí, na živu i na živě. Tedy žití v naší rovině hmotného světa. Žití v oddělenosti. K propojenosti a sounáležitosti se vším se přes brány, někdo pomalu, jiný rychleji, vracíme.

⊖ je označením informačního pole člověka. Jsou čtyři možné varianty, o nichž vím, označující běh života. Mohou znamenat různé stupně vývoje a v propojení s VROTO čtyři různé brány, jimiž postupně procházíme:

1) Rovná čára uprostřed bez přesahu ⊖, to je uzavření ve svém vlastním informačním poli v rovině oddělené nejen od okolního světa, ale i v úplném rozdělení a rozpolcení sebe samého.

2) Vlnka uzavřená uvnitř je již pohyb ⊖. Pohyb v rámci svého informačního pole. Tak dlouho se v něm člověk hýbe všemi směry, až prorazí ven, aby byl vzápětí zastaven a chycen skobou.

3) Nejčastěji používaný zápis je tvar „skoby“ . Rovná čára s přesahem přes O – osobní informační pole – na obou koncích zalomená směrem dolů. V této rovině má člověk sice přesah, ale je pevně přikotven k zemi a materii, aniž by bylo možno odpoutání se a vzlet do jiných rovin.

4) Vlna přesahující na obou stranách informační pole je vlnou života v naší materiální pozemské rovině. Prolíná se do všeho s velkým přesahem osobního informačního pole. Člověk se stává vědoucím a cítícím, vnímajícím na osobní rovině život vůkol sebe a vše živé jej vnímá a přijímá jako vospělou bytost.

U obou rovných čar je určitá strnulost, zpomalení, někdy až uváznutí ve stejných programech života a zastavení. Tvar „skoby“ toto naznačuje. Při odstupu a pohledu zvenku ale zjistíme, že je možné využítí jak rovné čáry, tak „skoby“ jako schodiště a tím se umožňuje další pohyb.

Vlna je pohyb. Buď ještě uzavřený, nebo již s přesahem. Jak velkým, to záleží na každém z nás.

VITA je úzce spojená s VROTO. Při každém posunu se prochází VROTO, dá se říci silovým polem, jímž buď projdeme, nebo nikoli. Obrazně se to dá přirovnat k přecházení přes hranice různých světů, kde buď mám povolení – dnes říkáme pas – nebo ní.

Vita je postupné prolínání se do přírody a spojování se s jejími silami.

N

N – c. 50 – h. 70
Naš

N jako niěwó – nebe je dávným obrazem stropu, tedy jeho sloupků a vzpěr. Strop je nad hlavou, tedy nahoře, proto nese obraz nebe a modře. Strop je jen přechodem mezi spodním a horním. Ve spodním je stropem, v horním je podlahou, tedy novou půdou, zemí. **N** je též obrazem našich – nášč – těch, kteří přináleží ke stejnému kmeni. **N** předává omezení pohledu, a to zdola nahoru na niěwó, nebe = strop

(ranější stadium vývoje tohoto znaku bylo posunuto do dnešního znaku PSÍ, více u tohoto znaku). Je to uzavření v rámci daných pravidel platících pod tímto stropem. Pravidel, která, jsou-li striktně vyžadována bez ohledu na stupeň vývoje jedince – di – din, jsou omezující. V raném vývojovém stadiu dávají pocit bezpečí, stejně jako u malého dítěte. Jak ale dítě roste, je nutné omezení je chránící umenšovat a rozšiřovat jeho volný prostor, aby samo poznávalo okolní svět

i přes karamboly, kterými projde. Jinak se pravidla stávají silně omezující a dítě se z nich za každou cenu vymaňuje nebo kapituluje a vývoj se zastavuje. Stejně je to i se společností, která nastavuje diktátorská pravidla, jejichž dodržování tvrdě vyžaduje. Tedy co je na počátku nutností, později se stává překážkou. A to jsou i záповědě našich, které berou možnost vlastního poznávání, jež bylo přirozené v ještě dávnější době a díky němuž dnes celé vědění poznáváme.

Tato omezující společnost vylučuje všechny, kteří se jakýmkoli způsobem liší a odmítají se podřídít, tedy odmítají poslušnost a zařazení do davu. Tedy odmítají přijetí pouze jednoho pohledu.

Původně je **N** obrazem posunu vnímání: vzhlížím a shlížím, trpaslík a obr. Trpaslík vzhlíží, obr shlíží. Rovina pohledu. Oba stejně podstatné, doplňující se. Zdola a shora. Strop a půda. **N** podpírá strop a zároveň podpírá

půdu. Zdola jasně viditelný, shora skrytý. Vědění spočívá v tom, že mohu reálně, tj. ve hmotné podobě, být pouze v jedné rovině bytí - byt, ale vědomí může být v obou i více.

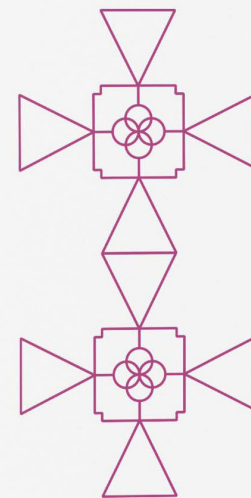
Toto poznání je jen obrazem hlubšího - co je uvnitř, je vně, a co je vně, je uvnitř. Jaké je mé vnitřní nastavení, takový je svět kolem mě. Čím více s touto informací činím, tím vědoměji tvořím svět kolem sebe a přitahuji si situace, které mě povznášejí. Souvisí to i se sebepoznáním, pochopením atd. - vše je v mých předchozích knihách.

Je to celistvé poznání, které osvobozuje od bludů.

Co je ve mně, je vně, co je vně, je i vůkol (nahore i dole). Plné propojení a prolnutí všeho se vším, jež mohu prožít jen v případě opuštění všech omezení a přijetí naprosté odpovědnosti za své činy i myšlenky. To je NÁŠČ v původní podobě.

Noha < √ - to je noha a její obraz, obraz nohy jako pružiny, díky níž je naše chůze pružná, činí vlnovku, nejpřirozenější pohyb v naší realitě; při chůzi (bukva K - kurok = krok) se tato vlna nese horizontálně, pružina vertikálně. Je to činící vlna.

N v latince se píše téměř stejně jako N v bukvě, tudíž nese stejný obraz.

S – c. + h. 200
Slovo – slověšě

U této bukvý je nasnadě na ní předvést, jak fungují obrazy. Každou bukvu představuje jeden nebo více obrazů spojených pod jeden. Proto v nich může každý vidět to své, podle toho, jaký obraz s ním **resonuje** a na jaké je rovině svého niterného vývoje a rozvoje.

Uvádím tu okruhy obrazů, které jsou skryty v bukvě **C** (latinka **S**), a to je nikoli úplný výčet. Tak je to u každé bukvý. Proto bádejte i sami, jaké další obrazy a možnosti výkladu se vám otevrou. Ale zpět k **C – S**. Za mě je tvar písma latinky výstižnější. Je to vlna zvuku – slova – řeči – předávání, přijímání. **C** je tvar couvajícího půlměsíce, polovina vlny. Tento tvar je pouze v bukvách. Runové písmo pro něj má tvar blesku.

Tentýž tvar vznikl i akrofonií původní hláskové abecedy.

bukva latinka S – srp – od sarpajá = Š škubat S runický zápis

Okruhy obrazů:

1) slovo, řeč, dar řeči, proslov, přikázání, příkaz, ustanovení, jméno, název, pojmenování, zvěst, pověst, zpráva, zaslíbení, slib, učení, nauka

2) slovesné dílo, text, kniha = vivlia, písmena, písmo, bukvý, znaky

3) důvod, příčina

4) účet, účtování, počet

5) um, rozum, věda

6) způsob, ráz, povaha

7) kletba, uřknutí, nařčení, zařkávání; předávání, kázání a citování víry

8) spojení, sounáležitost, son = zvuk, souson = souzvuk (son definice: je psychoakustická jednotka vyjadřující subjektivně vnímanou hlasitost zvuku)

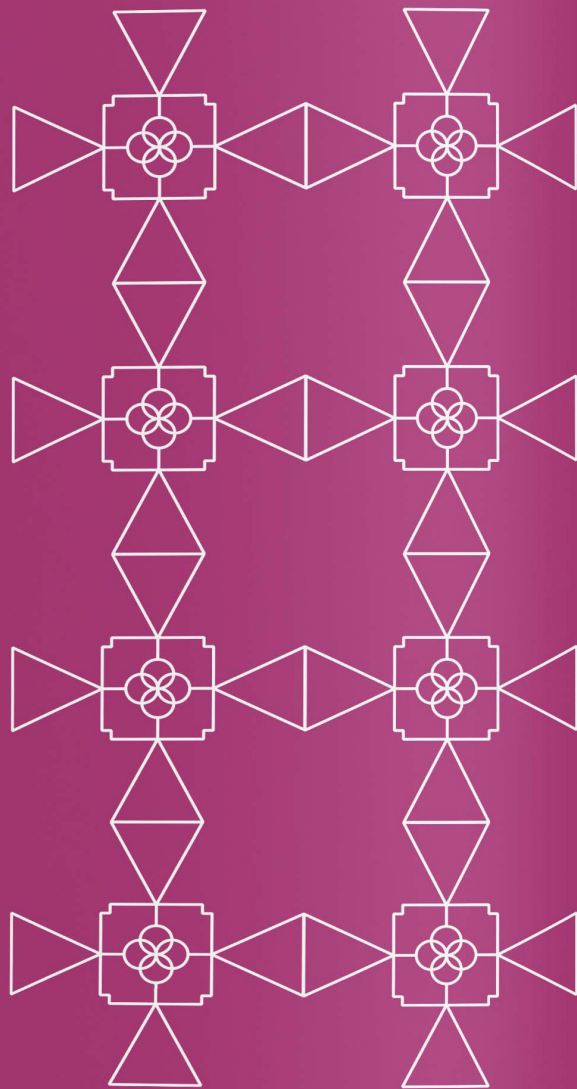
Propojení znaku bukvý a latinky:

překrytím odzrcadleného tvaru vznikají ústa - úva - úba - huba - ústí; nebo též oko, jež vidí a úva předává

prostým zrcadlením dvě naslouchající uši či ústa povídající do ucha

11.
KAPITOLA
PRVNÍ POČÍTÁNÍ - SČÍTÁNÍ DO DESETI
PODLE TABULKY HLAHOLICE
- ZÁKLADY

První číselná řada od 1 do 9.

\overline{A} \overline{B} \overline{B} $\overline{Г}$ \overline{A} \overline{E} $\overline{Ж}$ \overline{S} $\overline{З}$
 1 2 3 4 5 6 7 8 9

$\overline{A} + \overline{A} = \overline{B}$ bukvální početní obrazný zápis
 $1 + 1 = 2$ ciferný zápis

a jako počátek Kosmu + a jako počátek člověka
 = b jako by, bytí, růst

člověk – ljudino se odpojil, osídlil Kosmos,
 a tím počal jeho růst, bytí, by, který směřuje
 k opětnému propojení se se sebou, svou
 podstatou, která je Kosmem, Vesmírem,
 Stvořitelem atd.

$\overline{A} + \overline{B} = \overline{B}$
 $1 + 2 = 3$

a jako počátek člověka + b jako by, bytí, růst
 = v jako vědění

od počátku svého růstu člověk – ljudino
 nabývá zkušeností, prožitků, tudíž vědění

(např. dítě od narození = ис чръва či od počát-
 ku života = отъ чръва je = byč; tedy mimino
 + byč = vědění – každou chvílí svého života jej
 rozšiřuje, neb vnímá okolní svět i ve spánku;
 totéž by se dalo převést na ještě „spící“ lidi,
 kteří jsou = byč, ale i v tomto stadiu svého
 vývoje stejně jako spící mimino nasávají, co
 k nim přichází, aniž si to uvědomují, rozšiřují
 své vědění a jednoho dne se počnou probouzet
 = to je, že budou vědět)

$\overline{A} + \overline{B} = \overline{Г}$
 $1 + 3 = 4$

a jako počátek člověka + v jako vědění = g-h
 hlas, hlas, halas, prázdný, bez hloubky vědění

od počátku člověk – ljudino předává, co ví,
 nejprve to byl holý, prázdný hlas, neb člověk
 byl na počátku své cesty a vědomosti teprve
 získával; hlas – halas – hluk, takový člověk je
 hodně slyšet, ale málo dává, postupně se mění
 v moudré povídání

(např. dítě si myslí, že všechno ví, je hlasité; zestárne, zmoudří, ztiší se a občas povídá)

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{F}} = \overline{\text{A}}$$

$$1 + 4 = 5$$

a jako počátek člověka + g-h holas, hlas, prázdný, bez hloubky vědění = d dobro, domov, drumos, dílo

lidé si mezi sebou předávají získané vědomosti, tím se vědění šíří a postupně prohlubuje, daří se dobrému dílu, vytváří se dostatek, vzniká domov, to je dobro, původně drumos, les, jenž byl zdrojem všeho; holý, prázdný halas se mění v povídání

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{A}} = \overline{\text{E}}$$

$$1 + 5 = 6$$

a jako počátek člověka + d dobro, domov, drumos, dílo = e je svět projevený, materializovaný

člověk - ljudino materializuje své dílo a tím tvoří náš svět javný, projevený, tento, v němž žijeme

(např. člověk koupí louku a přidá dílo svých rukou a svého myšlení, postaví dům, přemění louku na úrodnou zahradu, výsledkem je přeměna = zničení původního - louky na dům se zahradou, tedy materializace neboli přetváření stávajícího světa v jiný)

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{E}} = \overline{\text{Ž}}$$

$$1 + 6 = 7$$

a jako počátek člověka + e je svět projevený, materializovaný = ž život

člověk - ljudino svým působením tvoří náš javný svět a to je život ve vši své rozmanitosti

(např. člověk louku přeměnil určitým způsobem na dům se zahradou, změnil javný svět neboli svět hmotný, v němž žijeme, nám

zjevený, a to je život sám ve své rozmanitosti
– každý člověk by stejný kus louky přeměnil
jiným způsobem)

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{K}} = \overline{\text{S}}$$

$$1 + 7 = 8$$

a jako počátek člověka + ž život = dz dzělo

člověk – ljudino svým žitím rozšiřuje své
vědomosti a zachází i za hranu možností, chce
příliš mnoho, tím vychyluje rovnovážné síly,
ale zároveň – ustojí-li následky vychýlení – se
posouvá ve svém poznání Sebe, běhu Života,
Vesmíru, Kosmu

(např. člověk v průběhu života objevuje,
přeměňuje, vytváří a přetváří – žije, někdy až
příliš, neb svou bezohledností k dalším světům
rostlin, živočichů, minerálů a jiných bytostí
vychyluje rovnováhu světa, tím uvádí do
chodu rovnovážné síly, jež jeho bezohlednost
napravují)

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{S}} = \overline{\text{J}}$$

$$1 + 8 = 9$$

a jako počátek člověka + dz dzělo = z Země

rozšiřováním a prohlubováním svého poznání
člověk – ljudino si vymezil prostor k žití
a nazval jej Země

(např. člověk je v javném světě pro poznávání,
proto zkouší, kam až ho „to pustí“, vymezuje
si prostor, jedinec třeba domem se zahradou,
lidstvo má Zemi)

$$\overline{\text{A}} + \overline{\text{J}} = \overline{\text{I}}$$

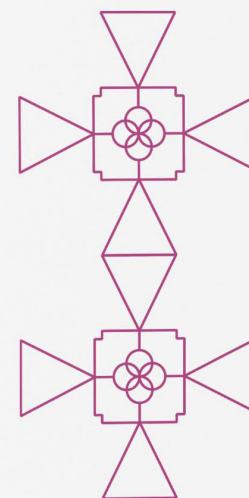
$$1 + 9 = 10$$

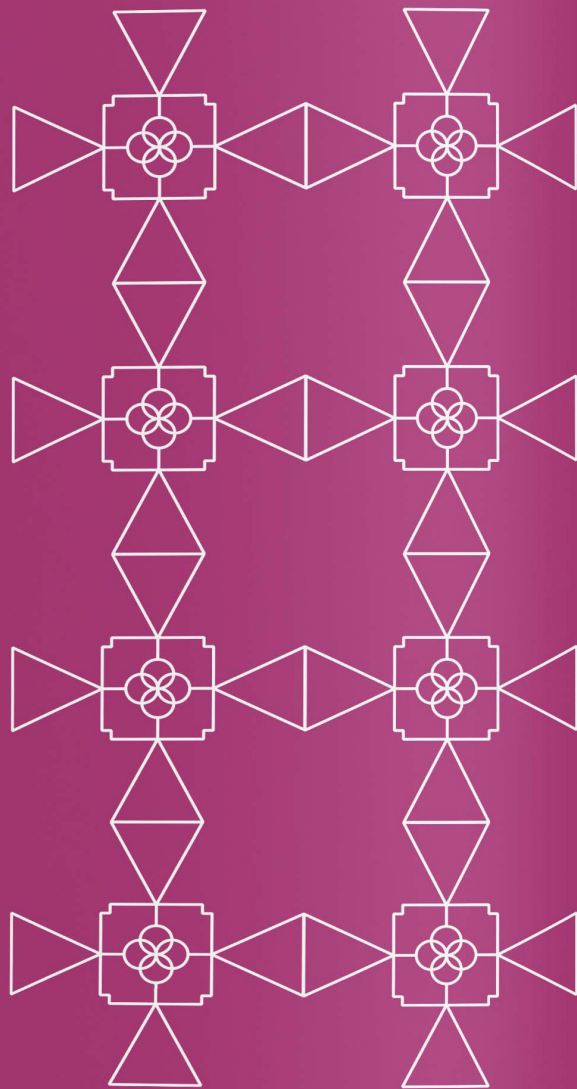
a jako počátek člověka + z Země = i → ě cesta
ke společenství propojením se přes společné
vědění zapsané v Potoku Moudrosti

člověk – ljudino učinil své dílo na Zemi a pojal
ji za svůj prostor, tím ukázal cestu dalším

následovníkům k vytvoření společenství na Zemi (jaké to společenství je, co činí, jak se chová, to záleží na cestě, již následují, a na informacích, které si načítají z Potoka Moudrosti, neb v něm je VŠE)

(např. cest, jimiž se společenství lidí celého světa vydá, je mnoho; záleží na předchozím kroku, výsledku matematického příkladu – kudy se vydá? kde překročí dzelo? cestou technickou, či přírodní? byrokratickou diktaturou zvanou demokracie, či cestou důvěry v lidi (což je cesta namáhavější, neb mnoho lidí ztratilo důvěru v sebe)? jakou cestou se společenství lidí vydá a komu umožní nad sebou vládnout? potřebuje ještě vládu?)

13.
KAPITOLA
PRVNÍ POČÍTÁNÍ – ODEČÍTÁNÍ DO
DESETI PODLE TABULKY HLAHOLICE

$$\overline{1} - \overline{a} = \overline{9}$$

$$10 - 1 = 9$$

i Potok Moudrosti - a člověk - ljudino = z Země

odebereme-li z informačního toku člověka - ljudino a vše, co s ním souvisí, co skrz něj a díky jemu bylo vloženo - zkušenosti a prožitky, zůstane syrá Země, jaká byla před osídlením člověkem

$$\overline{1} - \overline{9} = \overline{a}$$

$$10 - 9 = 1$$

i Potok Moudrosti - z Země = a jako počátek Kosmu

odebereme-li naopak z informačního toku Zemi, ocitáme se na počátku tvoření Kosmu, Vesmíru

$$\overline{1} - \overline{b} = \overline{8}$$

$$10 - 2 = 8$$

i Potok Moudrosti - b jako by, bytí, růst = dz dzělo

odebereme-li z informačního toku růst a bytí, byč, zůstane toho na Zemi velmi, příliš málo, mrtvá pustina, holá Zem

$$\overline{1} - \overline{8} = \overline{b}$$

$$10 - 8 = 2$$

i Potok Moudrosti - dz dzělo = b jako by, bytí, růst

odebereme-li naopak z informačního toku rozšiřování vědění a poznávání, nastává stagnace, zastavení růstu

$$\overline{\text{I}} - \overline{\text{B}} = \overline{\text{K}}$$

$$10 - 3 = 7$$

i Potok Moudrosti - v jako vědění = ž život

odebereme-li z informačního toku vědění, zůstane život v rovině holého bytí bez všech znalostí, to je pouhé přežívání - najíst se, vyspat se a rozmnožit se - i rostliny jsou ve srovnání s tímto přežíváním na podstatně vyšší úrovni

$$\overline{\text{I}} - \overline{\text{K}} = \overline{\text{B}}$$

$$10 - 7 = 3$$

i Potok Moudrosti - ž život = v jako vědění

odebereme-li naopak z informačního toku život, zůstane vědění bez života, bez citu na úrovni umělé inteligence

$$\overline{\text{I}} - \overline{\text{F}} = \overline{\text{E}}$$

$$10 - 4 = 6$$

i Potok Moudrosti - g-h hlas, hlas, prázdný, bez hloubky vědění = e je svět projevený

odebereme-li z informačního toku hlas, předávání, javný svět ustrne, zamrzne v pustém bytí

$$\overline{\text{I}} - \overline{\text{E}} = \overline{\text{F}}$$

$$10 - 6 = 4$$

i Potok Moudrosti - e je svět projevený = g-h hlas, hlas, prázdný, bez hloubky vědění

odebereme-li naopak z informačního toku náš svět projevený, zůstane předávaná holá informace bez života, opět může být příkladem umělá inteligence

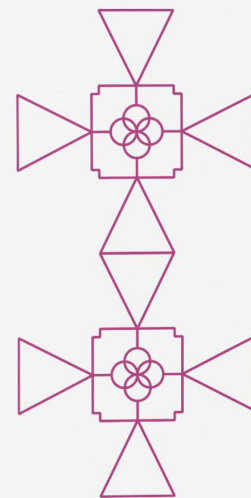
$$\overline{\dot{\text{I}}} - \overline{\dot{\text{A}}} = \overline{\dot{\text{A}}}$$
$$10 - 5 = 5$$

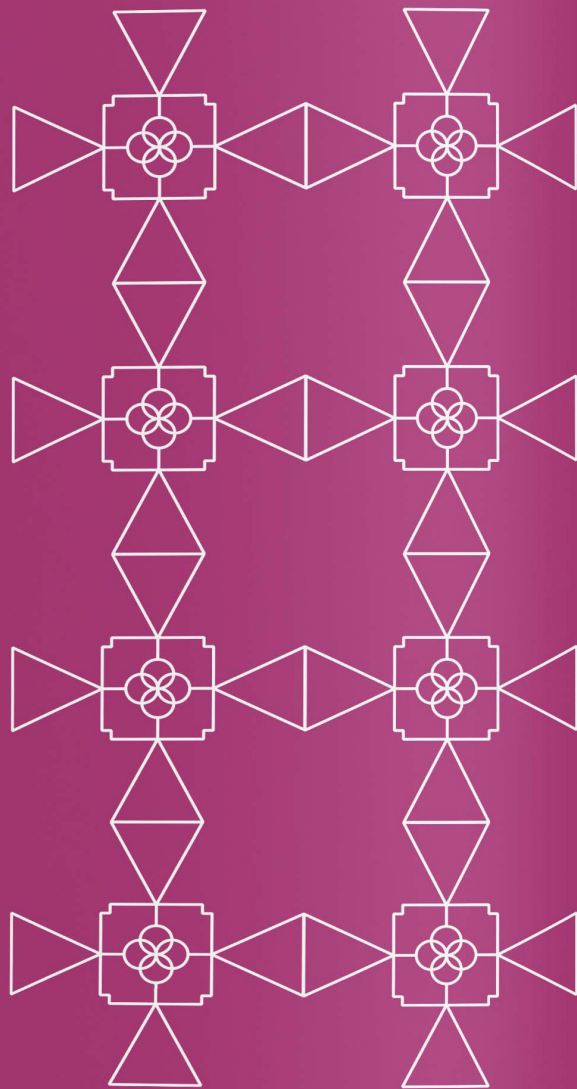
i Potok Moudrosti – d dobro, domov, drumos,
dílo = d dobro, domov, drumos, dílo

odebereme-li z informačního toku dílo,
zůstává důležitost

odebereme-li z informačního toku domov,
zůstává holé dílo

odebereme-li z informačního toku děj, zůstává
zadrhnutí, útlum, ustrnutí

15.
KAPITOLA
ČTENÍ TABULKY ČÍSEL PODLE
HLAHOVICE

БУКВИЦА HLAHOLICE

počátek děje	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	З	И
vliv děje	10	20	30	40	50	60	70	80	90
	І	И	Ѓ	К	Л	М	Н	О	П
výsledek děje	100	200	300	400	500	600	700	800	900
	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч	Ш
	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	АІ	БІ	ВІ	ГІ	ДІ	ЕІ	ЖІ	ЗИ	ИІ

Tato tabulka se v základu čte po sloupcích. První řádek obsahuje jednotky od 1 do 9. Ty znamenají počátek děje.

Druhý řádek desítek od 10 do 90 znamená vliv děje.

A poslední, třetí řádek stovek od 100 do 900 znamená výsledek děje.

Sami uvidíte, že jsou to takové malé příběhy. Píšu základ. Pokud se vám otevrou do hloubky, můžete v nich vidět i jiné příběhy. Stále mějte na paměti, že každým krůčkem do nitra svého, který učiníte, otvírají se vám další a jiné pohledy na stejnou věc, na stejný děj.

počátek děje 1 - А - počátek
 vliv děje 10 - І - informace
 výsledek děje 100 - Р - předávání informací

Na počátku se shromažďují informace, které se šíří dál.

počátek děje 2 - Б - růst, vývoj
 vliv děje 20 - И - propojení
 výsledek děje 200 - С - slovo činící, přivětivé

Lidé předáváním informací rostou, vyvíjí se, to má vliv na jejich vzájemné propojování, čehož výsledkem jsou slova, moudra, která činí svět přivětivým a vlídným (nebo také nikoli).

počátek děje 3 - $\overline{\text{B}}$ - vědění, vidění, vědomí
 vliv děje 30 - $\overline{\text{F}}$ - tajuplně, osvětlení
 výsledek děje 300 - $\overline{\text{T}}$ - pevně, jistě

Postupné rozšiřování vědění má vliv na osvětlení skrytého, tajuplného, čehož výsledkem je sebe si uvědomění, tedy pevnost a jistota vystupování.

počátek děje 4 - $\overline{\text{F}}$ - prohlížení klamů
 vliv děje 40 - $\overline{\text{K}}$ - křížovatka, vykročení
 výsledek děje 400 - $\overline{\text{V}}$ - přiblížení se k sobě

Díky tomu, že se naučíme prohlížet klamy, vykročíme na křížovatce (při každém prohlédnutí) jiným směrem než dosud (když jsme klamům podléhali - např. ve zprávách TV) a to nás posouvá k nám samým do nitra našeho.

počátek děje 5 - $\overline{\text{A}}$ - dobro, drumos
 vliv děje 50 - $\overline{\text{A}}$ - svobodný ľudino
 výsledek děje 500 - $\overline{\text{F}}$ - vrata, vůdce sám sobě

Dojdeme-li zpět do svého domova v sobě, stáváme se svobodnými bez ohledu na vnější podmínky a otevírají se nám vrata do další roviny byč - byjó.

počátek děje 6 - $\overline{\text{E}}$ - materializace, čin, jev
 vliv děje 60 - $\overline{\text{M}}$ - myšlení sebou
 výsledek děje 600 - $\overline{\text{X}}$ - vidění z více pohledů

V této další rovině se otevírá schopnost vědomé materializace, činění, díky vnitřnímu myšlení, myšlení sebou, to je obyvatelem hmotného těla, což umožňuje vidění věcí z více úhlů pohledů.

počátek děje 7 - $\overline{\text{K}}$ - žena, život
 vliv děje 70 - $\overline{\text{N}}$ - pohyb, pružina, naše
 výsledek děje 700 - $\overline{\text{W}}$ - byč, byjó teď a tady

To je život, mnohotvárný. Dříve tuto schopnost vidění měly nejen všechny ženy, které pro ni byly později upalovány jako čarodějnice. Život je pohyb, vlna, pružina a tím každý činí to

svoje, společně naše. Vede to k prožívání každého pohybu života, tedy k žití v přítomném okamžiku.

počátek děje 8 - $\cdot\overline{S}\cdot$ - posouvání mezi vědění
 vliv děje 80 - $\cdot\overline{O}\cdot$ - ucelení poznaného
 výsledek děje 800 - $\cdot\overline{U}\cdot$ - štít sobě svou silou

Žití v přítomném okamžiku odkrývá mnohá dosud skrytá vědění a tím posouvá meze, hranice poznaného. Výsledkem je, že ljudino sílí a je schopen dát štít sám sobě, zaštitit se v případě potřeby = náčinu.

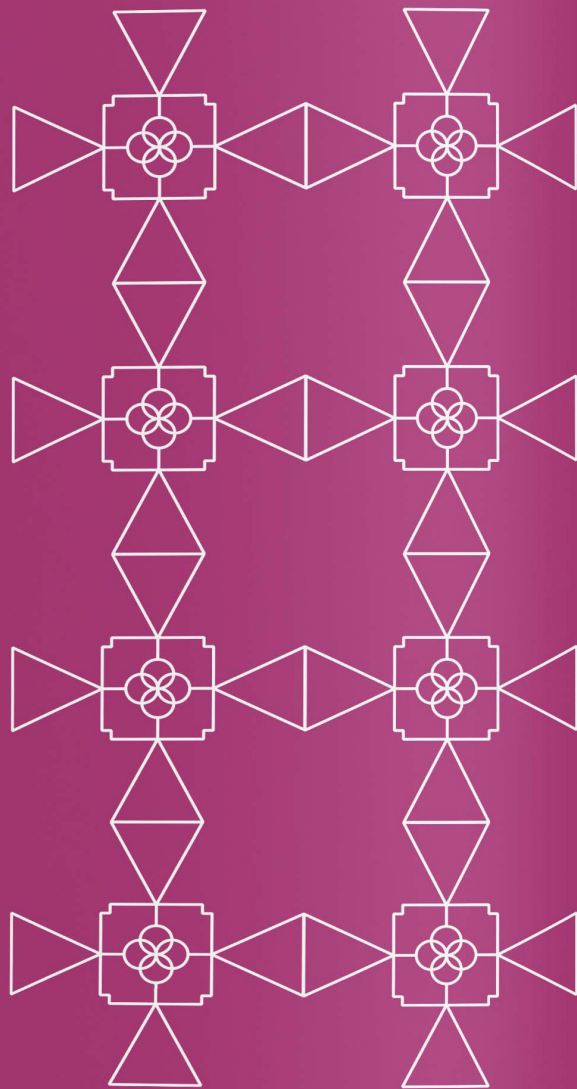
počátek děje 9 - $\cdot\overline{3}\cdot$ - posun země
 vliv děje 90 - $\cdot\overline{II}\cdot$ - další počátek
 výsledek děje 900 - $\cdot\overline{U}\cdot$ - dovršení cíle

Na zemi se skrz ljudino, jenž dospěl do bodu přechodu na další rovinu byč, materializuje jemnější svět z této roviny. Ljudino stanovuje další počátek, jeho zrod skrz sebe - črjevo. Tím je dovršen cíl cesty a zároveň stanoven

cíl následující: projít stejnou cestu v tomto počínajícím světě a skrz dění v něm sebe posunout na další rovinu, kde se bude opakovat totéž.

Žijeme-li v přítomném okamžiku, jsme sebou a už tím vstupujeme na další rovinu byč. Teď si život máme už jen užívat - živijó.

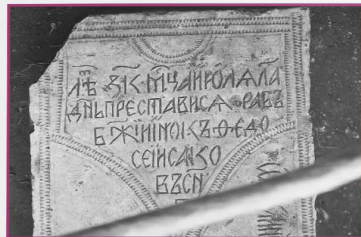

16.
KAPITOLA
CO NÁM ŘÍKAJÍ STARÉ NÁHROBKY
- TROCHU BĀDÁNÍ ČLOVĚKA POHÁNÍ

Říkají nám toho mnoho. Nejen o písmu a jeho rozšíření, o používaných slovech, která se podobají dnešním, a lze tedy většinu textů přeložit, pokud – pokud známe písmo a to, jak se jím psalo a jak se používalo.

Vkládám jeden obrázek, na nějž dávám odkaz do zdrojů.

V obdélnících jsou zvýrazněné oblouky, které se psaly nad zkrácenými slovy – první a poslední буква spojené obloukem. Byla to slova, která se často používala, a každý je uměl číst. První obdélník označuje slovo – liet = let = rok, druhé slovo miesjac – měsíc.

U spodního obrázku jsou označené číslovky.

1.: – c. – 7 020

h. 9 040

2.: – c. 31

h. 51

3.: – c. není

h. 7

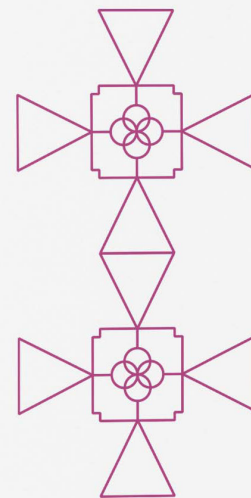
Hrubý volný překlad textu:

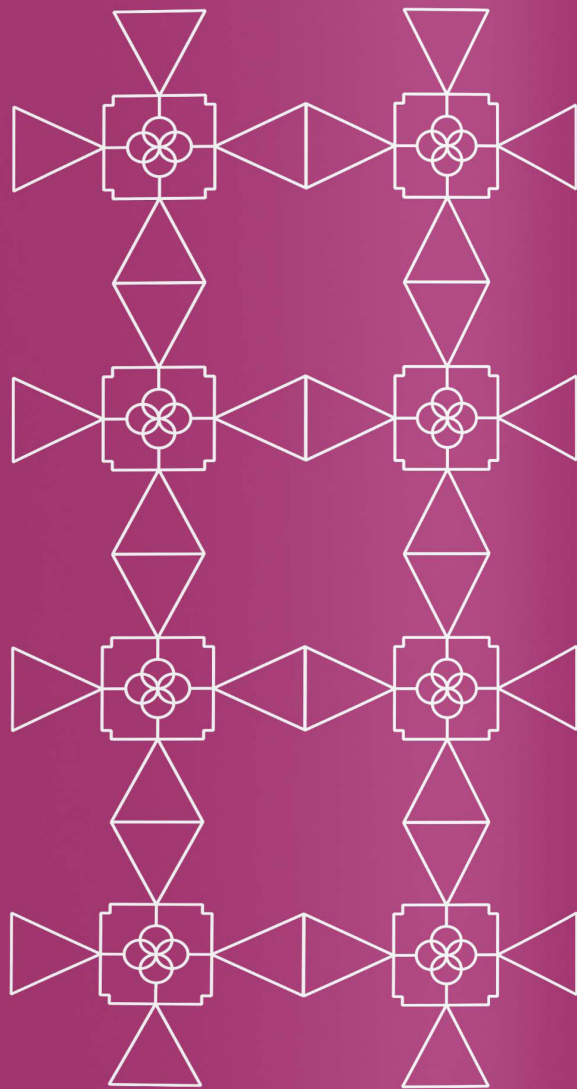
Léta 7 020 (9 040) měsíce ajjulja 31 (51) den odpočinula raba – otrokyně boží i jiná? vědouc pole i sucho na jaře?.

Více než přesný překlad vám ukazují číslice. Ve starém kalendáři měli měsíce – a bylo jich devět – po 40 a 41 dnech. To by odpovídalo použití tabulky cyrilice. Ale má zde číselné titlo i *Ж*, které je pouze v tabulce hlaholice.

Navíc co znamená označení číslovky ve slově „boží“? Nebo je to špatně vyvedený oblouk, který spojuje b a ž a naznačuje tím, že je slovo zkráceno o **O**.

Jsem samoukem a též zdaleka ne vše mám rozkryto. Tímto vás trochu ponoukám. Bádejte, objevujte bez strachu, že něco pokazíte nebo přeložíte chybně. Jen a jen chybami a omyly se učíme. To mějte vždy na paměti. Pokud kdo chybuje, je vidět, že něco dělá, pouští se do oblastí pro něj nových a rozšiřuje své poznání. To je dzělo.

18.
KAPITOLA
SLOVO ZÁVĚREM

Obrazné vidění i myšlení mají otevřené malé děti do věku tří let. Vidí jinak a dospělí je statečně učí vidět po svém, místo aby děti vnímali jako vyspělé osoby a jen usměrňovali jejich zvládnání životních potřeb a funkcí. Dospělí by se měli co učit.

Je to generační posun zpět. I my dnešní rodiče i prarodiče jsme své děti vychovávali stejně, neb jsme byli též vychováni stejně. A naši rodiče a jejich rodiče též, možná ještě daleko hruběji a razantněji. Byla jiná doba, byl jiný přístup. Dnes je jiná doba a je možný jiný přístup. Společnost se už od školky snaží zařadit dítě do šiku, šikulku malého, a dát mu jediný možný pohled, který je společensky únosný. Naše školství degraduje.

V této knize jsem jen nastínila možnosti, jaké máme v chápání světa a kosmu. V chápání rodiny a společnosti. Stojí to ovšem na tom, abychom toto myšlení, přestože je u mnohých dospělých zavřeno, podporovali u dětí.

Abychom je počali vnímat se ctí, tedy cítěním, nikoli pouze jako objekt výchovy a poslušnosti - hodný hoch, hodné děvče.

Věřím, že myšlenky uvedené v této knize padnou na úrodnou půdu = alpa paka, a těším se z toho již nyní, při psaní závěrečných řádků v červenci leta 2024.

